

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/20/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121011301
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3121011301.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Romana Hargaša a členov senátu JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Milana Straku, v trestnej veci proti odsúdenému L. J., nar. XX.XX.XXXX v D. P., trvale bytom D. M., F. XXX/X, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, na neverejnom zasadnutí dňa 06. apríla 2022, prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 17. januára 2022, sp. zn. 6Pp/320/2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť prokurátora zamieta, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 17. januára 2022, sp. zn. 6Pp/320/2021, bolo rozhodnuté nasledovne:

„I. Podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona v spojení s § 415 ods. 1 Tr. poriadku sa odsúdený L. J., nar. XX.XX.XXXX podmienčne prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/16/2019 zo dňa 15.07.2019.

II. Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona určuje súd odsúdenému skúšobnú dobu vo výmere 1 (jeden) rok.“

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu podal prokurátor sťažnosť do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia. Odsúdený sa po vyhlásení napadnutého uznesenia vzdal práva podať proti nemu sťažnosť aj za osoby oprávnené podať sťažnosť v jeho mene.

Prokurátor podanú sťažnosť dodatočne písomne odôvodnil. V úvode odôvodnenia poukázal na obsah výrokovej časti napadnutého uznesenia a na to, že proti nemu podal sťažnosť. Ďalej uviedol nasledovné:

„Z hodnotenia ,riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a ústavu na výkon väzby v Dubnici nad Váhom zo dňa 30.11.2021 okrem iného vyplýva, že správanie a vystupovanie odsúdeného je slušné a bezproblémové. Príkazy a nariadenia personálu rešpektuje. Za plnenie pracovných povinností na pracovisku a vykonávanie činností pre všeobecný rozvoj osobnosti bol dvakrát disciplinárne odmenený. Stanovený program zaobchádzania odsúdený plní v častiach aktivity vo voľnom čase, zaraďovanie do práce a vzťahy s vonkajším prostredím. Časť edukácia plní čias očne z dôvodu čiastočne kritického postoja a návykovým látkam.

Resocializačná prognóza u odsúdeného je ústavnou vyhodnotená ako menej priaznivá na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti.

Odsúdený L. J. len čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a ústav neodporúča jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Zástupca ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom na verejnom zasadnutí dňa 17.01.2022 zotrval na hodnotení.

V zmysle § 66 odsek 1 Trestného zákona alinea prvá sa pre splnenie materiálnych podmienok podmiennečného prepustenia vyžaduje, aby odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a že možno od neho očakávať vedenia riadneho života v budúcnosti,

Podľa § 66 odsek 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, a v ak m ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody je nevyhnutné dôsledne prihliadať na všetky poznatky o osobe odsúdeného vyplývajúce z jeho predchádzajúceho života, a teda aj na osobnostné charakterové vlastnosti odsúdeného, vyplývajúce z poznatkov že bol opakovane trestaný.

Z aktuálneho odpisu registra trestov vyplýva, že odsúdený L. J. má doposiaľ 3 záznamy a vo výkone trestu odňatia slobody je prvýkrát. V súčasnosti vykonáva súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 40 mesiacov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/16/19 zo dňa 15.07.2019, právoplatným dňa 15.07.2019, pre zločin úverového podvodu podľa § 222 odsek 1, odsek Trestného zákona.

Na odsúdeného bolo pri predchádzajúcich odsúdeniach, ktoré boli síce následne zrušené, pôsobené uložením podmiennečného trestu, pričom aj napriek uvedenému, kedy mal odsúdený možnosť preukázať zmenu svojho správania, avšak túto nevyužil a dopustil sa ďalšieho úmyselného trestného činu, za ktorý si aktuálne vykoná a trest, som toho názoru, že prvostupňový súdu nedostatočne vyhodnotil rizikové faktory odsúdeného L. J..

Zároveň poukazujem na skutočnosť, že ústav, ktorý sa podieľa na prevýchove odsúdeného a ktorý vypracoval hodnotenie k žiadosti odsúdeného, pozná správanie a chovanie menovaného, pričom v hodnotení ústav neodporúča jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu z dôvodu stredného rizika sociálneho zlyhania a menej priazni ej resocializačnej prognózy.

Zo zmyslu inštitútu podmiennečného prepustenia vyplýva, že podmiennečné prepustenie nie je automaticky udeľovanou odmenou za relatívne dobré správanie vo výkone trestu bez ohľadu na účel trestu. Tieto skutočnosti odôvodňujú podmiennečné prepustenie len vtedy, keď so zreteľom na ne, ale aj so zreteľom na ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnená nádej, že odsúdený bude viesť aj na slobode riadny život a nie je tu pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy.

Vzhľadom na uvedené som toho názoru, že u odsúdeného nie je možné dôvodne predpokladať, že v budúcnosti povedie riadny život, a preto pre jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie sú splnené zákonné predpoklady. Odsúdený L. J. len čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a ústav neodporúča jeho podmiennečné prepustenie.

S poukazom na uvedené som toho názoru, že u odsúdeného nie je možné dôvodne predpokladať, že v budúcnosti povedie riadny život, a preto pre jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie sú splnené zákonné predpoklady.

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 194 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a zároveň podľa § 66 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona návrh odsúdeného L. J. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody ako nedôvodný zamietol.“

K sťažnosti prokurátora sa písomne vyjadril odsúdený. Vo vyjadrení uviedol, že s rozhodnutím súdu sa stotožňuje. Od začiatku výkonu trestu mal a naďalej má kritický postoj k trestnej činnosti a rovnako i k

návykovým látkam, dôkazom čoho je jeho priznanie a oľutovanie pred vynesením rozsudku Okresného súdu Liptovský P. zo dňa 31.01.2017. Čestne prehlasuje, že v prípade prepustenia na slobodu bude viesť usporiadaný, rodinný život so svojou mamou, ktorá mu veľmi chýba. Bude sa uchádzať o zamestnanie, finančne a morálne odporovať svoju najbližšiu rodinu. Tento trest, ktorý aktuálne odpykáva, je pre neho veľkým ponaučením do budúcnosti. Na slobode bude pomáhať svojej rodine, pracovať a dodržiavať nariadenia a zákony. Verí, že Krajský súd v Trenčíne prehodnotí jeho argumenty a prepustí ho na slobodu.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré im predchádzalo. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci preskúmania konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, ktoré by samé osebe opodstatňovali zrušenie napadnutého uznesenia. V konečnom dôsledku krajský súd konštatuje, že prokurátor v dôvodoch jeho sťažnosti ani nenamietal existenciu takýchto procesných väd v konaní okresného súdu.

V rámci preskúmania správnosti samotných výrokov napadnutého uznesenia, krajský súd skúmal, či je napadnuté uznesenie v súlade so zákonom.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona súd môže odsúdeného podmienene prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmienčnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

V súvislosti s posudzovaním splnenia podmienok na podmienene prepustenie každého odsúdeného krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že o dĺžke trestu, a teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu na odsúdeného rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane zákonodarca dobrodením, zakotveným v ustanoveniach o podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, ustanovil možnosť podmienene prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za splnenia zákonom stanovených podmienok. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatel'ov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i výkonom tohto trestu po dobu kratšiu, než ju stanovil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení dosiahnuť výchovný účel trestu, teda nápravu páchatel'a trestného činu, aby sa do budúcnosti už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho pobyte na slobode. Zákonodarca pritom neurčil povinnosť súdu podmienene prepustiť každého odsúdeného, ale ponecháva na úvahu súdu posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody.

Na základe preskúmania správnosti výrokov samotného uznesenia okresného súdu, napadnutého sťažnosťou prokurátora, krajský súd považuje za správne závery okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, na obsah ktorého týmto v podrobnostiach poukazuje v zmysle jednoty

rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, podľa ktorých záverov u odsúdeného sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1, 2 Tr. zák. Okresný súd správne poukázal na to, že uvedené ustanovenie podmieňuje podmiennečné prepustenie odsúdeného splnením troch podmienok, a to vykonaním trestu v predpísanej dĺžke, preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a preukázaním dôvodnej možnosti (nie však nevyhnutnosti) očakávania, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa názoru krajského súdu okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia správne dospel k záveru, že odsúdený splnil formálnu zákonnú podmienku, ktorou je vykonanie zákonom vyžadovanej časti trestu.

Pokiaľ ide o splnenie ostatných zákonných podmienok pre podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, krajský súd sa stotožnil s názorom okresného súdu, podľa ktorého sa odsúdený vo výkone trestu správal v súlade s ústavným poriadkom a plnil si svoje povinnosti, čo bolo ocenené udelením disciplinárnych odmien. Uvedené zistenia okresného súdu majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, pričom prokurátor v dôvodoch sťažnosti správnosť týchto skutkových zistení okresného súdu ani nenamieta. S poukazom na uvedené a na okresným súdom správne ustálenú skutočnosť, že odsúdený je po prvýkrát vo výkone trestu odňatia slobody, je podľa názoru krajského súdu dôvodný záver okresného súdu, podľa ktorého odsúdený vo výkone súhrnného trestu odňatia slobody plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie tak, ako to má na zreteli ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák.

Pokiaľ ide o splnenie zákonnej podmienky možného očakávania, že odsúdený v budúcnosti bude viesť riadny život v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák., krajský súd poukazuje na to, že podľa správnych zistení okresného súdu pred predmetným výkonom súhrnného trestu odňatia slobody nebolo na odsúdeného pôsobené výkonom trestu odňatia slobody. S poukazom na výchovný účel trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. a na okresným súdom správne ustálené preukázanie polepšenia sa odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu ani podľa názoru krajského súdu z výsledkov vykonaného dokazovania nevyplývajú také konkrétne skutočnosti, ktoré by svedčili o účelovosti správania odsúdeného počas jeho doterajšieho výkonu trestu a o nenaplnení výchovného účelu trestu u tohto odsúdeného v zmysle vyššie uvedených východiskových úvah ohľadne účelu inštitútu podmiennečného prepustenia. Pokiaľ prokurátor poukazoval na 3 záznamy odsúdeného v registri trestov, túto argumentáciu krajský súd nepovažoval v prejednávanej veci za rozhodnú, nakoľko sa týkajú aktuálneho výkonu súhrnného trestu odsúdeným.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Keďže s poukazom na vyššie uvedené, krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.